

også i forhold til vandmiljøet. Her har holdningen over for landbruget været alt for slap. Det er ikke vejret, det er heller ikke Rhinen, men landbrugets kvælstofudledning, der er hovedskurken for iltsvindet i de indre farvande.

Der må tages helt anderledes fat på det spørgsmål. Vi vil støtte skærpede regler for gødkning, en bedre kontrol, en maksimal udnyttelse af naturens egne kræfter, og som noget helt nødvendigt vil vi også støtte økonomiske styringsinstrumenter, nemlig en kvælstofafgift, sådan som det også blev anbefalet ikke bare af miljøministeren, men også af overvismanden. Hvis jeg må have lov at citere overvismanden, der sagde, at grønne afgifter er det mest effektive styringsinstrument over for landbruget! Jeg er 100 pct. enig i det synspunkt.

I skærende kontrast til det synspunkt står landbrugsorganisationernes reaktion og Venstres og De Konservatives finanslovudspil kemisk rensset for afgifter som styringsredskab, altså ligegyldighed over for vandmiljøet for at tilfredsstille landbrugslobbyens høje. Men rent drikkevand er et selvfølgelig mål i vores miljøpolitik. Regeringen har igennem de sidste 5 år systematisk arbejdet med opgaven, og meget er gjort. Desværre er det også her alt sammen initiativer, som V og K ikke har kunnet støtte.

Men de to partier får en chance igen, for der skal gøres endnu mere: Vi skal have ryddet op efter fortidens synder, forbruget af sprøjtegifte må bringes ned ved en markant forhøjelse af pesticidafgiften og ved en mere systematisk fremme af økologisk landbrug, og store svinefarme hører nu engang ikke hjemme i drikkevandsområder.

Der er ingen tvivl om, at flygtninge- og indvandrerspørgsmål med rette optager mange borgere, og derfor er det også vigtigt, at vi diskuterer disse spørgsmål. Socialdemokratiets udlændingepolitik bygger på humanisme og konsekvens. Vi er klar til at yde beskyttelse af det menneske, der må flygte fra forfølgelse i deres hjemland.

Vi ønsker også at føre en familiepolitik, der betyder, at når en udlænding er godkendt til ophold her i landet, så skal vedkommende have mulighed for at leve sammen med sin ægtefælle og sine mindreårige børn. Jeg troede sådan set også, at det var god liberal og konservativ familiepolitik, at familierne kan bo sammen.

Det tredje, jeg vil sige, er, at udlændinge, der har fået permanent opholdstilladelse her i lan-

det, naturligvis også skal behandles som danske borgere i tilsvarende situationer.

Og endelig vil jeg sige – og det er det fjerde element i vores udlændingepolitik – at vi ikke accepterer svindel. Vi ønsker ikke at acceptere en illegal indvandring, og vi accepterer ikke, at man misbruger dansk gæstfrihed til grov kriminalitet. Vi ønsker, at retshåndhævelsen på de punkter skal være konsekvent, og derfor vil jeg godt udtrykke min støtte til indenrigsministerens arbejde med netop at slå ned for at få afdækket denne svindel og til arbejdet med at skærpe udvisningsreglerne.

Der skal også lyde en utvetydig støtte til en samlet integrationslov med klare rettigheder og pligter, en integration i det danske samfund, hvor adgang til permanent opholdstilladelse i Danmark er kædet sammen med, at den pågældende udlænding aktivt deltager i integrationsprocessen. Når vi opstiller de krav, så kræver det jo til gengæld, at vi også lever op til vore pligter, nemlig at de relevante tilbud om integration skal være til stede. Og det kræver naturligvis også, at den enkeltes retssikkerhed ikke tilsidesættes i en sådan ny integrationsordning.

De tosprogede børn skal kunne tale og forstå dansk, når de starter i skolen. I de kommuner, hvor man på det punkt gør en opsøgende indsats i forhold til vrangvillige forældre, har man faktisk god erfaring med det. Der er en meget, meget positiv effekt, hvis kommunerne selv opsøger og sørger for, at børnene lærer og forstår dansk, inden de starter i skolen.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, vi danskere har en forpligtelse til at modarbejde tendenser til diskrimination i vores samfund. Det gælder på arbejdsmarkedet, og det gælder i mange andre dagligdags situationer. Og når jeg siger det, er det også, fordi debatten ofte efter min mening foregår på et lavt og nedrigt niveau; et niveau, som legitimerer fremmedhad og diskrimination. Debatten tager typisk udgangspunkt i enkeltsager, hvor nogen forsøger at udnytte systemet, og næsten aldrig i de 95 pct. af indvandrere og flygtninge, som lever en stille og rolig tilværelse i vores samfund.

Selv medlemmer af Folketinget deltager i debatten og efter min mening på et nedrigt niveau. Jeg tænker her på hr. Tom Behnke, som foreslog at smide afviste asylsøgere ud med faldskærm over deres hjemland. Men jeg tænker også på fru Inge Dahl-Sørensen fra Venstre, der i tv i sidste uge gik ind for, at nu skulle